

ית ארעהון ונאמ אהרן לנשיב
 למירת יתה ארע עבדא חבירי
 אנא ית אלמכין דיאפישית וקבין
 מן עמביאן וקרישון בי
 פערדא דימא למסאבא ביז עיפא
 מסאבא לרביא ונא חשקען
 וקרישון פכערת ובעשא
 וכל דיחויש ארעא דיאפרי
 אפישית לבז למאבא ויתון
 קרי קרישון ארי קריש ארע
 וקרישית יקרישון עמבי
 למחא פלחין קרישין וקרי אר
 איבא ארי ית כהון פכין אוסר
 אקסלא וקרישון פכא וקריש
 ויתון קריש חכין קרי
 ונאמר
 ונאמר אמר למעא
 פכ אהרן וקריש לון
 פכית לא יסאבא פכית
 אלהין לקרישית דקריש ליה לאפיה
 לאפיה ולקריש ולקריש ונאמר
 לא חכין ונאמר ונאמר
 דקריש ליה ונאמר ונאמר
 לא יסאבא לא יסאבא פכית
 פכית לא חכין ונאמר
 יסאבא פכית פכית ונאמר
 דקרישון לא יסאבא ונאמר
 לא יסאבא חכין ונאמר
 יתון קריש אלהין ונאמר
 אלהין ארי ית קרישון
 אלהין ארי ית קרישון
 קרישין אלהין ונאמר
 ונאמר אלהין ונאמר
 ונאמר אלהין ונאמר
 ונאמר אלהין ונאמר

את ארבותם ראני אתננה לכם לרשת אתה
ארץ זבת חלב ודבש אני יהוה אלהיכם אשר
הבדלתי אתכם מן העמים והבדלתם
הבהמה הטהרה לטבואה ובני העדה הטבוא
לטהר ולא תשקעו את נפשתיכם בבהמה
ובעוף ובכל אשר תרמש הארמה אשר
הבדלתי לכם לטבוא והייתם לי קדשים כי
קדוש אני יהוה ואבדל אתכם מן העמים
לחלל ליהוה איש איש אשה כיהיה בהם איש
אי ורעני מות ומותו באבו ורצמו אתם דבם
דמיהם בסו ויאתמר יהוה אל משה
אמר אל הכהנים בני אהרן ואמרתם אלכם
לגפשי לא יטמא בעמיו כי אם לשאיו הקרב
אליו לאמו ולאביו ולבניו ולבתו ולא אחיו
ולא אחתו הפתולה הקרובה אליו אשר לא
היתה לאיש לה יטמאו לא יטמא בעל
בעמיו לחללו לא יקרחה קרחה בראשו
ובאזן וקנס לא יעלה וקבשום לא ישרט
שרטת וקדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו
את שם אלהיהם כי את אשר יהיה לחם אלהיהם
הם מקדשים ויהיו קדשי אשר חצצה וחללה לא
יקחו ואשה צרושה מאישה לא יקחו ביקדש
הוא לאלהיו וקדשיו כי את לחם אלהיה הוא
מקרב קדש יהיה לו כי קדוש אני יהוה
מקדשכם ובת איש כהן פי תחלונו את

והביתם בן המורה העולה לה
אין ערך לה בן עה לחזור מה
ומכלל זה ^{ומכלל} אלן בן טוביה לך
למנוחה לך בן ששחחוק של
סיון לששח חץ ומה בן חבון
לרוב ומה טובה אשר הבית
לכס למנוח. ואמר: ואמר
והחם מן העמים להיות לה אם
והבית מזה אם הדי אתם
שלי. וחס לאו הדי אתם ש
עבר שר וחבון ואלעזר
עזרה אלה וכן שלם ואמר
דעה נפש בשדר חזר. ואמר
למש כלום זבל אפס וזה
אפס ומה שפסוים מן עלי
תל ואבדיל אתם מן העמים
להיות לה. ומה הביתם מן
מה לשאר. פסו מן העברה
והקבל עליי עלי מלקט פסוים
כי יהיה כס וף כון מזה בן
והיה ואמר כס פסוים
והיה כס בן עלי וזה
בן העלה בכמה ושלם
העלה וק כל חיים ויתל
שן מן פס:

חסלת קדוש